

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	1000898046
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1000898046.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v konkurznej veci úpadcu: I M A, spol. s r.o. „v konkurze“, Župná 17, Zlaté Moravce 953 01, IČO: 31 428 720, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: Insolvenčný správca, k.s., Nám. SNP 3 Trnava 917 01, IČO: 50 269 976, o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu a o odvolaní bývalej správkyne konkurznej podstaty JUDr. Evy Hlaváčovej, Farská 12, Nitra 949 01, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K/243/2000-927 zo 6. novembra 2023 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K/243/2000-927 zo 6. novembra 2023 v napadnutom výroku I., body 3 a 4 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením výrokom I. schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty predloženú predchádzajúcim správcom konkurznej podstaty JUDr. Jozefom Hurtišom dňa 10.1.2013 s tým, že:

1. Celkové príjmy sú 108.292,34 eura, z toho počiatočný stav na účte 393,75 eura, príjem z exekúcie 101.442,11 eura, príjmy získané SKP JUDr. Hlaváčovou 5.187,04 eura, príjmy získané SKP JUDr. Hurtišom 1.269,44 eura

2. Súd schvaľuje celkové výdaje a náklady vo výške 92.215,45 eura, z toho vydaje SKP JUDr. Hlaváčovej 85.186,78 eura (96.205,27 - 11.018,48), výdaje SKP JUDr. Hurtiša 5.528,67 eura, budúce výdaje SKP Insolvenčný správca, k.s. 1.500,- eur

3. Súd neschvaľuje výdaje a náklady uplatnené JUDr. Hlaváčovou celkom vo výške 11.018,48 eura, z toho náklady na ekonomiku celkom vo výške 7.245,47 eura, časť výdavkov spojených s cestovným vo výške 254,46 eura, časť výdavkov týkajúcich sa predarchívnej a archívnej činnosti vo výške 3.319,39 eura, súdny poplatok vo výške 199,16 eura

4. Súd určuje odmenu správcov konkurznej podstaty zo sumy 6.456,48 eura vo výške 1.302,86 eura, z toho v prospech správcu JUDr. Eva Hlaváčová 1.113,65 eura, Insolvenčný správca, k.s. 189,21 eura

5. Pohľadávka veriteľa: Slovenská republika - Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava vo výške 782,57 eura uplatnená proti podstate sa pokladá za zistenú

6. Pohľadávka veriteľa: Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005 vo výške 28.488,38 eura uplatnená proti podstate sa pokladá za zistenú, výrokom II. rozhodol, že predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Eva Hlaváčová, so sídlom Farská 12, 949 01 Nitra je povinná vydať sumu 16.463,24 eura do konkurznej podstaty k rukám správcu konkurznej podstaty do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že proti konečnej správe o speňažení majetku z podstaty s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu (ďalej len „konečná správa“) predloženej dňa 10.1.2013 bývalým správcou konkurznej podstaty JUDr. Jozefom Hurtišom (ďalej aj „bývalý správca“) podali v stanovenej lehote námietky dvaja veritelia, a to Krajský súd v Bratislave - Justičná pokladnica (ďalej aj „veriteľ 1/“) a Slovenská konsolidačná, a.s., IČO: 35 776 005 (ďalej aj „veriteľ 2/“). Veriteľ 1/ namietal nezariadenie dvoch pohľadávok vo výške 682,99 eura a 99,58 eura medzi pohľadávky proti podstate a bývalý správca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.3.2013 tieto pohľadávky uznal čo do dôvodu a výšky. Veriteľ 2/ podal námietky v časti vypracovanej bývalou správkyňou JUDr. Evou Hlaváčovou (ďalej aj „bývalá správkyňa“), a to vo vzťahu k základu pre výpočet jej odmeny a vo vzťahu k výdavkom - predarchívna a archivačná činnosť, súdny poplatok, cestovné a náklady na ekonomiku.

3. K predmetným námietkam sa bývalá správkyňa vyjadrila podaním zo dňa 5.4.2013 a uviedla, že trvá na ňou uplatnených sumách odmeny a výdavkov s tým, že všetky účtovné, ekonomické, ale aj administratívne podklady kompletne odovzdala svojmu nástupcovi JUDr. Hurtišovi a preto sa vie k veci s odstupom času len ťažko vyjadriť. Napriek tomu našla u seba v kópii nejaké doklady, ktoré pripojila. K námietkam uviedla, že odmenu vypočítala v súlade s § 7 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „vyhláška č. 493/1991 Zb.“); trvá na výške cestovného a súčasne doložila niektoré doklady v kópii; v prípade ekonomických nákladov ide o náklady spojené s vypracovaním daňových priznaní za jednotlivé roky, odhlášky zamestnancov v poisťovniach, evidenčné listy ukončených pracovných pomerov, evidenciu zamestnankýň s dokladmi na materskej a rodičovskej dovolenke, zápočty rokov pre ukončujúcich zamestnancov, a to za obdobie rokov 2003 - 2009, v priemere 1.200,- eur ročne.

4. Súd prvej inštancie aplikoval § 29 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“). Konečnú správu prejednal na pojednávaní konanom dňa 6.11.2023, ktorého sa bývalá správkyňa nezúčastnila a svoju neúčasť ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti.

5. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nakoľko v konečnej správe a v následných vyjadreniach bolo viacero počítacích chýb, jednotlivé položky prepočítal a ustálil záver následne premietnutý do výrokovej časti napadnutého uznesenia. Vo vzťahu k neschváleniu výdavkov bývalej správkyne v celkovej výške 11.018,48 eura (výrok I. bod 3) uviedol, že ako dôvodné posúdil námietky veriteľa 2/ týkajúce sa nákladov na ekonomiku a tieto v celosti neschválil z dôvodu absencie akýchkoľvek dokladov na ich preukázanie, keď napriek viacerým výzvam súdu bývalá správkyňa náklady na ekonomiku nepreukázala príslušnými dokladmi. Námietky veriteľa 2/ týkajúce sa cestovného akceptoval v časti 7.665,79 Sk (254,46 eura), keď s poukazom na posledné vyjadrenie veriteľa 2/ považoval za preukázanú sumu 266.814,- Sk (8.856,60 eura). Pri posudzovaní výdavkov na predarchívnu a archívnu činnosť súd prvej inštancie vychádzal z predloženým zmlúv (zmluva o dielo zo dňa 14.4.2003, mandátna zmluva zo dňa 30.9.2003 spolu s dodatkom zo dňa 18.1.2004), ktoré zneli celkom na sumu 1.750.000,- Sk (58.089,36 eura). Bývalá správkyňa si uplatnila sumu 1.850.000,- Sk (61.408,75 eura), avšak rozdiel vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eura) nepreukázala a preto jej súd prvej inštancie výdavok v tejto časti neschválil. Pri námietke týkajúcej sa súdneho poplatku súd prvej inštancie vychádzal z prílohy zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) a keďže v danom prípade nebol speňažený žiaden majetok, nakoľko finančné prostriedky boli získané len inou činnosťou správcu, súdny poplatok sa neplatí. Bývalá správkyňa v konečnej správe uviedla ako výdavok súdny poplatok vo výške 6.000,- Sk (199,16 eura),

ktorý však uhradený nebol a ani nemal byť a preto súd tento výdavok neschválil.

6. V súvislosti s výpočtom odmeny správcu súd prvej inštancie uviedol, že tento určuje vyhláška 493/1991 Zb. s tým, že daný konkurz sa riadi predmetnou vyhláškou v znení vyhlášky č. 398/2001 Z.z., nakoľko konkurz bol vyhlásený dňa 18.3.2003. Súd prvej inštancie aplikoval § 6 písm. a), § 7 predmetnej vyhlášky. V danom prípade nebol žiaden majetok získaný speňažením konkurznej podstaty a finančné prostriedky boli získané len výkonom funkcie správcu. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/250/2007 zo dňa 17.1.2008 súd prvej inštancie za sumu získanú pri výkone správcu nepovažoval výťažok vydaný bývalej správkyňou exekútorom vo výške 101.442,11 eura. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že k exekúcii prišlo pred vyhlásením konkurzu a exekútor vydal výťažok bývalej správkyňi bez akýchkoľvek problémov. Z toho dôvodu súd prvej inštancie túto sumu nezahrnul do základu pre výpočet odmeny a súčasne do základu nezahrnul ani sumu, ktorá bola v čase vyhlásenia konkurzu na účte úpadcu. V tejto časti súd prvej inštancie vyhovel námietkam veriteľa 2/, avšak nestotožnil sa s jeho názorom o potrebe zníženia príjmov získaných pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty o pohľadávky proti podstate. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozhodnutiach sp. zn. 6Obo/66/2009 zo dňa 4.8.2009, 5Obo/66/2010 zo dňa 24.6.2010, 3Obo/42/2011 zo dňa 31.10.2011, 4Obo/52/2011 zo dňa 31.1.2012, 1Obo/30/2012 zo dňa 15.10.2013 a 4Obo/29/2014 zo dňa 27.2.2015, v zmysle ktorých novelu vyhlášky č. 493/1991 Zb. realizovanú vyhláškou č. 292/2005 Z.z. účinnou od 1.7.2005 nie je možné aplikovať na konania začaté pred jej účinnosťou. Základ pre výpočet odmeny súd prvej inštancie ustálil na sumu 6.456,48 eura, ktorá pozostáva z príjmov bývalej správkyne vo výške 156.265,- Sk (5.187,04 eura) a z príjmov bývalého správcu vo výške 1.269,44 eura. Celková odmena správcov z predmetnej sumy je 1.302,86 eura. Bývalej správkyňi súd prvej inštancie určil odmenu zo sumy 5.187,04 eura vo výške 1.113,65 eura a zvyšok odmeny vo výške 189,21 eura určil pre súčasného správcu, a to aj napriek tomu, že nespeňažil žiaden majetok. Bývalému správcovi JUDr. Hurtišovi, ktorý medzičasom zomrel, súd prvej inštancie odmenu nepriznal, nakoľko výdavky súvisiace s ukončením konkurzu uvedené v konečnej správe, ktoré si odpočítal, ale nečerpal, prevyšujú výšku odmeny, ktorá by mu prislúchala.

7. Bývalá správkyňa disponovala s finančnými prostriedkami celkom vo výške 107.022,90 eura, ktoré pozostávali z počiatočného stavu na účte vo výške 393,75 eura, zo sumy vydanéj exekútorom vo výške 101.442,11 eura a z jej celkových príjmov vo výške 5.187,04 eura. Súd jej schválil výdavky vo výške 85.186,78 eura a odmenu vo výške 1.113,65 eura, a teda do konkurznej podstaty by mala vydať sumu 20.722,47 eura. Keďže bývalému správcovi vydala len 4.259,23 eura, súd prvej inštancie ju zaviazal na vydanie zvyšnej sumy 16.463,24 eura.

8. Proti tomu uzneseniu podala bývalá správkyňa JUDr. Hlaváčová v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom nešpecifikovala niektorý z taxatívne upravených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), len uviedla, že s rozhodnutím v napadnutej časti výroku I. bod 3 nesúhlasí, pretože vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, čo podľa obsahu zodpovedá odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. e), f) CSP. Svoju odvolaciu argumentáciu koncentrovala do tvrdenia, že všetky podklady týkajúce sa konkurznej veci odovzdala nastupujúcemu správcovi JUDr. Hurtišovi, čím stratila nad nimi kontrolu, avšak súdu nič nebránilo, aby tieto doklady vyžiadal od nového správcu. Keďže nie je zrejmé, či to súd urobil, je podľa jej názoru predčasné prijať záver o nezdokladovaní nákladov na ekonomickú činnosť. V snahe dopátrať sa k dokladom požiadala svoju ekonómku, aby uvedené doklady vyhľadala vo svojej účtovnej evidencii a tieto doklady odvolateľka priložila k odvolaniu (faktúry č. 2006/25, č. 2007/31 a č. 2008/36 v celkovej sume 45.000,- Sk (1.493,726 eura) vystavené Ing. N. J.; ďalej súpis činností - nákladov na ekonomiku a dohody, na základe ktorých boli práce vykonávané). Poukázala na skutočnosť, že jej nebolo daňovým úradom alebo inou inštitúciou vytknuté, že by si neplnila svoje povinnosti voči nim. Podľa odvolateľky celková výška ekonomických nákladov zodpovedá sume 7.245,47 eura. Zároveň bolo vyplatené aj cestovné vo výške 303,50 eura v súlade s dohodami doloženými od ekonómky. Ďalej uviedla, že ostatné výdavky spojené s archívnou alebo predarchívnou činnosťou sa nachádzajú alebo by sa mali nachádzať u JUDr. Hurtiša. Skutočnosť, že všetky doklady týkajúce sa konkurzu boli odovzdané JUDr. Hurtišovi

dokazuje už niekoľkokrát predložený úradný záznam (úradný záznam zo dňa 8.4.2009 pripojený k odvolaniu).

9. V závere odvolania uviedla, že nesúhlasí so skrátením odmeny tak, ako je to uvedené v predmetnom uznesení, nakoľko túto si uplatnila v zmysle § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v sume 320.356,- Sk (10.633,87 eura) v spojení s § 6 vtedy platnej vyhlášky účinnej od 8.10.2001. Terajší správca konkurznej podstaty vo svojich výpočtoch poukazuje na vyhlášku o odmenách správcov, ktorá bola platná až od 1.7.2005. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

10. Súčasný správca konkurznej podstaty úpadcu vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 30.1.2024 uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne, keď pri neschválení výdavkov odvolateľky súd prvej inštancie správne vychádzal z obsahu spisu v čase vydania rozhodnutia a na neskôr predložené dokumenty nie je možné prihliadnuť. V bodoch 30 až 34 napadnutého rozhodnutia konajúci súd zrozumiteľným spôsobom odôvodnil výpočet odmeny, ktorý odvolateľkou nebol žiadnym relevantným spôsobom v odvolaní vyvrátený. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne.

11. Veriteľ 2/ vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 16.2.2024 rovnako navrhol potvrdenie napadnutého uznesenia v celom rozsahu. Vo vzťahu k úradnému záznamu zo dňa 8.4.2009 uviedol, že tento nespĺňa náležitosti odovzdávacieho protokolu a nie je z neho zrejmé, ktoré konkrétne doklady boli JUDr. Hlaváčovou odovzdané JUDr. Hurtišovi a preto tvrdenie odvolateľky, že JUDr. Hurtiš nepredložil súdu všetky doklady, neobstoí. Veriteľ 2/ má za to, že v tomto prípade aj vzhľadom na § 29 ods. 1 ZKV je dôkazné bremeno preukázania právneho dôvodu vzniku a výšky nákladov nepochybne na strane odvolateľky. Zároveň zo spisu, ako aj z napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie odvolateľku opakovane vyzýval na doloženie dokladov a ak by bolo pravdivé tvrdenie odvolateľky o vyplatení nákladov v súlade s právnymi predpismi, mali by o týchto skutočnostiach existovať aj relevantné doklady, ktoré mala odvolateľka možnosť do rozhodnutia o schválení konečnej správy súdu doložiť. Vzhľadom na nepreukázanie právneho dôvodu vzniku a výšky predmetných sporných výdavkov relevantnými dokladmi do schválenia konečnej správy súdom, nie je už možné na dodatočne doložené doklady (v odvolacom konaní) prihliadať. V ďalšej časti vyjadrenia veriteľ 2/ namietal tiež neplatnosť k odvolaniu pripojených dohôd o vykonaní práce a dohôd o pracovnej činnosti. Veriteľ 2/ nesúhlasí ani s tvrdením odvolateľky v súvislosti so skrátením odmeny a má za to, že súd prvej inštancie správne určil odmenu vo výške 1.302,86 eura.

12. Odvolateľka vo svojej replike zo dňa 4.4.2024 zotrvala na svojom stanovisku tak ohľadom výpočtu odmeny, ako aj úhrady nákladov za ekonomické služby.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací pred samotným vecným prejednaním odvolania najskôr zisťoval, či odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné.

14. Podľa § 66c ods. 1 ZKV ak tento zákon neustanovuje inak, po vyhlásení konkurzu a po povolení vyrovnania doručujú sa písomnosti súdu zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu s výnimkou a) výzvy, b) opatrenia, c) uznesenia o vedení konania, d) uznesenia podľa § 18 ods. 1, e) uznesenia, ktorým sa ustanovuje súdny znalec, f) uznesenia, ktorým sa ukladá povinnosť podľa § 127 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

15. Podľa § 66c ods. 3 veta prvá ZKV lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu zverejnenému v Obchodnom vestníku je 30 dní odo dňa zverejnenia.

16. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Dňa 1. júla 2005 nadobudol účinnosť zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), ktorý ustanovením § 208 (okrem iných) zrušil aj zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Z prechodných ustanovení § 206 ods. 1 ZoKR vyplýva, že

konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov. Keďže konkurz na majetok úpadcu I M A, spol. s r.o., IČO: 31 428 720 bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K/243/2000 zo dňa 18.3.2003, t.j. pred nadobudnutím účinnosti ZoKR, v zmysle prechodného ustanovenia § 206 ods. 1 ZoKR sa spravuje podľa ustanovení doterajšieho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorý obsahuje tak hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne ustanovenia. ZKV je osobitným procesným predpisom (lex specialis) k Občianskemu súdnemu poriadku (ďalej len „OSP“) ako všeobecnému procesnému predpisu (lex generalis), pričom ustanovenia OSP, sa primerane použijú len vtedy, ak ZKV nemá osobitné procesné ustanovenie. Procesné ustanovenia OSP sa teda subsidiárne použijú vtedy, ak ZKV nemá osobitnú právnu úpravu (§ 66e ods. 1 ZKV).

18. Občiansky súdny poriadok bol účinný do 30. júna 2016. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex, ktorým je Civilný sporový poriadok. Uvedený procesný predpis na rozdiel od právnej úpravy v OSP zmenil koncepciu prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu vydanému vo forme uznesenia. Ustanovenie § 357 CSP vzťahujúce sa na uznesenia vydané podľa CSP stanovuje taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie však môže vyplývať aj z osobitných právnych predpisov, medzi ktoré nesporne patrí aj zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. V konaniach podľa ZKV sa (okrem opatrenia) rozhoduje formou uznesenia, proti ktorému je odvolanie prípustné, pokiaľ tak ustanovuje tento zákon ako lex specialis.

19. Zo ZKV prípustnosť odvolania proti napadnutému uzneseniu vyplýva z ustanovenia § 66c ods. 3 ZKV. Z § 357 písm. a) až o) CSP prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o schválení konečnej správy nevyplýva. Odvolací súd vzhľadom na vzniknutú situáciu, keď odvolanie osobitný právny predpis pripúšťa v nadväznosti na OSP, ktorý bol nahradený CSP, ktorý odvolanie v tejto veci nepripúšťa, sa odvolaním v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti podľa čl. 4 ods. 2 CSP zaoberal a podrobil ho vecnému prieskumu.

20. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie bývalej správkyne JUDr. Evy Hlaváčovej nie je dôvodné.

21. Odvolanie bývalej správkyne smeruje len proti výroku I. napadnutého uznesenia, pričom explicitne je v odvolaní uvedený iba výrok I. bod 3 (neschválenie časti výdavkov a nákladov uplatnených bývalou správkyňou). V závere odvolania bývalá správkyňa prezentuje aj nesúhlas so skrátením odmeny, a teda z obsahu odvolania možno vyvodiť, že smeruje tiež proti výroku I. bod 4 v časti určenia odmeny bývalej správkyne JUDr. Evy Hlaváčovej. Odvolanie nesmeruje proti výroku II. napadnutého uznesenia, o ktorom nie je v odvolaní ani zmienka.

22. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom je nutné uviesť, že napriek absencii jednoznačného uvedenia odvolateľkou aplikovaného zákonom predpokladaného odvolacieho dôvodu, je možné konkrétne odvolacie dôvody zodpovedajúce § 365 ods. 1 písm. e), f) CSP odvodiť z obsahu odvolania. Samotná odvolacia argumentácia však opodstatnenosť ani jedného z týchto zákonom upravených odvolacích dôvodov nepreukazuje, a to z nasledovných dôvodov.

23. Podľa § 29 ods. 1 ZKV správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty. Odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správcu, ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu.

24. Podľa § 29 ods. 3 ZKV súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15

dni odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky.

25. Odvolateľka svoje odvolanie postavila predovšetkým na tvrdení, že všetky podklady týkajúce sa predmetnej konkurznej veci odovzdala bývalému správcovi JUDr. Hurtišovi, a teda súd si mal potrebné doklady vyžiadať od neho. Súčasne argumentovala tým, že v rámci prípravy odvolania dodatočne zabezpečila od svojej ekonómky ďalšie doklady z účtovnej evidencie. Odvolací súd poukazuje na znenie § 29 ods. 1 ZKV, z ktorého vyplýva, že odmenu a výdavky vyúčtujú aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správcu, t.j. táto zákonná povinnosť sa nesporne vzťahovala aj na odvolateľku. Vyúčtovanie odmeny a výdavkov predpokladá nielen uvedenie konkrétnych súm, ale aj doloženie alebo označenie konkrétnych podkladov, ktoré preukazujú správnosť jednotlivých účtovaných položiek a tým umožňujú ich verifikovateľnosť. Predbežnú správu zo dňa 3.3.2009 obsahujúcu rozpis príjmov a výdavkov a vyčíslenie odmeny odvolateľka bez akýchkoľvek príloh predložila súdu prvej inštancie dňa 6.3.2009 (č. l. 305 - 308 súdneho spisu). Pri vyčísľovaní jednotlivých položiek však odvolateľka nepochybne musela vychádzať z konkrétnych účtovných a iných podkladov a rovnako si musela byť vedomá toho, že pri následnej kontrole bude nevyhnutné jednotlivé položky konkurzným súdom verifikovať a v prípade chýb alebo nejasností bude potrebné z jej strany podať vysvetlenie. Argumentácia odovzdaním všetkých podkladov bývalému správcovi JUDr. Hurtišovi teda sama osebe nemôže obstať, a to obzvlášť za situácie, keď z úradného záznamu zo dňa 8.4.2009, formulovaného len veľmi všeobecne a postrádajúceho akúkoľvek prílohu, nie je zistiteľný konkrétny obsah odovzdávanej agendy úpadcu. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie po obdržaní námietok veriteľov 1/ a 2/ opakovane vyzýval tak odvolateľku ako bývalú správkyňu, ako aj vtedajšieho správcu JUDr. Hurtiša na predloženie dokladov k sporným položkám. Už v prvej výzve súdu prvej inštancie zo dňa 7.2.2013 (č. l. 684 súdneho spisu), ktorej prílohou boli námietky veriteľov, boli odvolateľka a vtedajší správca JUDr. Hurtiš vyzvaní, aby sa v stanovenej lehote vyjadrili k časti týkajúcej sa ich výdavkov a uplatnených nárokov spolu s predložením súvisiacich listín. Následne na základe žiadostí odvolateľky jej bola súdom prvej inštancie zaslaná konečná správa (č. l. 685 - 686 súdneho spisu) a bola jej predĺžená lehota na podanie vyjadrenia k námietkam (č. l. 689 súdneho spisu), avšak napriek tomu k doloženiu kompletnej dokumentácie k sporným položkám z jej strany nedošlo. Vyjadrenie odvolateľky zo dňa 5.4.2013 (č. l. 690 súdneho spisu) obsahovalo iba všeobecné tvrdenia bez uvedenia akýchkoľvek konkrétnych a relevantných zdôvodnení sporných položiek, keď napríklad v súvislosti s namietanou výškou ekonomických nákladov odvolateľka len všeobecne vymenovala obsah úkonov a uviedla, že suma nákladov za obdobie rokov 2003 - 2009 predstavovala cca 1.200,- eur, čo rozhodne nemožno považovať za relevantné zdôvodnenie uplatňovaných ekonomických nákladov vo výške 7.245,47 eura. K vyjadreniu bol priložený len odvolateľkou vypracovaný rozpis a cestovné príkazy, ktoré preukazovali len časť uplatňovaných cestovných výdavkov. V neposlednom rade je potrebné poukázať tiež na skutočnosť, že odvolateľka nielenže mala povinnosť zdokladovať ňou uplatnené výdavky a náklady, ale zjavne mala i reálnu možnosť dokumentáciu k spornej časti svojich výdavkov skompletizovať a predložiť súdu, keďže aj v rámci prípravy odvolania od svojej ekonómky zabezpečila ďalšie doklady a pripojila ich k odvolaniu. Odvolateľka bola súdom prvej inštancie opakovane predvolávaná na pojednávania, ktorých predmetom bolo prejednanie konečnej správy, a teda súdom prvej inštancie jej aj touto formou bola opakovane poskytnutá možnosť na prezentovanie svojich stanovísk, avšak túto možnosť nevyužila a svoju neúčasť opakovane ospravedlňovala. Z konečnej správy predloženej bývalým správcom JUDr. Hurtišom, ako aj z jeho následných vyjadrení smerom k súdu vyplýva, že súdu predložil všetky podklady, ktoré mal k dispozícii s tým, že odvolateľku opakovane bezúspešne vyzýval na predloženie ďalších dokladov. Z obsahu spisu vyplýva vykonanie vysokého počtu procesných úkonov súdom prvej inštancie, ktorých cieľom bolo zabezpečenie podkladov v dostatočnom rozsahu a obsahu potrebnom pre posúdenie námietok veriteľov a následné rozhodnutie o konečnej správe, pri ktorom súd prvej inštancie vychádzal z podkladov tvoriacich súčasť spisu v čase jeho rozhodovania. Na základe vyššie uvedeného je zo strany odvolacieho súdu nutné ustáliť záver o irelevantnosti odvolacej argumentácie odvolateľky, ktorou namieta, že napadnuté rozhodnutie v časti jeho výroku I. bod 3 vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Zároveň nie sú naplnené ani odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP (nevykonanie navrhnutých dôkazov na zistenie rozhodujúcich skutočností) a ani podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (nesprávne skutkové zistenia).

26. Odvolateľka v prípade listín pripojených k odvolaniu neuvádza žiadne dôvody, pre ktoré ich nemohla od svojej ekonómky zabezpečiť a následne predložiť súdu prvej inštancie skôr (ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia), v dôsledku čoho s poukazom na ustanovenie § 366 CSP nesporne ide o neprípustné novoty v odvolacom konaní, keďže v danom prípade odvolateľka ani netvrdila a ani nepreukázala žiaden zo zákonom predpokladaných dôvodov prípustnosti novôt.

27. Vo vzťahu ku konkrétnym sporným položkám odvolateľkou uplatňovaných výdavkov odvolanie neobsahuje žiadne relevantné a konkrétne tvrdenia spochybňujúce správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. V súvislosti s ekonomickými nákladmi sa odvolateľka obmedzila len na tvrdenie, že ich výška zodpovedá sume 7.245,47 eura, čo však nevyplyva z dokladov, ktoré mal k dispozícii súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní (bod 26 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Námietka, že súd prvej inštancie nepriznaním nákladov na ekonomiku navodil dojem, ako by si odvolateľka neplnila povinnosti súvisiace s účtovníctvom, nepredstavuje odvolaciu argumentáciu spôsobilú privodiť pre odvolateľku priaznivejšie rozhodnutie, nakoľko súd prvej inštancie nekonštatoval záver o nerealizovaní účtovníctva úpadcu, ale s poukazom na obsah spisu konštatoval nepreukázanie konkrétnej výšky uplatňovaných nákladov na ekonomiku. V súvislosti s neschválenou časťou výdavkov týkajúcich sa predarchívnej a archívnej činnosti v sume 3.319,39 eura odvolateľka v odvolaní taktiež neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by malo vyplývať reálne vynaloženie výdavkov nad rámec zmlúv, ktoré pri svojom rozhodovaní zohľadňoval súd prvej inštancie (bod 28 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Odvolanie neobsahuje žiadnu ucelenú argumentáciu ani vo vzťahu ku konkrétnej sume neschválenej časti výdavkov spojených s cestovným a vôbec žiadnu argumentáciu vo vzťahu k neschváleným nákladom na súdny poplatok vo výške 199,16 eura.

28. V závere svojho odvolania odvolateľka prezentovala svoj nesúhlas so skrátením odmeny. Určenie odmeny je obsahom rozhodnutia obsiahnutého vo výroku I. bod 4 napadnutého uznesenia. Túto časť odvolania odvolateľka zdôvodnila tým, že odmenu si uplatnila v zmysle § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v sume 320.356,- Sk (10.633,87 eura) v spojení s § 6 vtedy platnej vyhlášky účinnej od 8.10.2001 a terajší správca konkurznej podstaty vo svojich výpočtoch poukazuje na vyhlášku o odmenách správcov, ktorá bola platná až od 1.7.2005. V súvislosti s takto formulovanou odvolacou argumentáciou je nutné zo strany odvolacieho súdu konštatovať, že z nej nie je zrejmé, v čom okrem svojho nesúhlasu so skrátením odmeny odvolateľka vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, z ktorého bodov 30 a 31 nepochybne vyplýva, že s prihliadnutím na dátum vyhlásenia konkurzu (18.3.2003) aj súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní aplikoval § 6, § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení jej novely zavedenej vyhláškou č. 398/2001 Z.z., ktorá bola účinná od 8.10.2001. Z bodu 33 odôvodnenia následne vyplýva, že súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom veriteľa 2/ vychádzajúcim z vyhlášky č. 292/2005 Z.z. účinnej od 1.7.2005.

29. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti možno považovať konanie konkurzného súdu spočívajúce v schválení končenej správy o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty za správne a súladné s § 29 ZKV.

30. Keďže odvolanie bývalej správkyne nebolo spôsobilé z dôvodov v ňom uvedených vyvrátiť alebo spochybniť závery prijaté prvoinštančným súdom v napadnutom uznesení, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok I., body 3 a 4) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

31. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).